

MILJØVERNDEPARTEMENTET

Naturtoppmøtet i Nagoya en suksess – hvilken betydning får det for Norge?

Statssekretær
Heidi Sørensen

Klima og naturmangfold –
fra Nagoya til Cancun

Oslo 17.11.10

Foto: Marianne Gjerv

Naturtoppmøtet i Nagoya var en suksess for FN-systemet og for verdens naturmangfold.

FNs generalsekretær har uttrykt stor glede for resultatene fra Nagoya, og samtidig understreket at resultatene er viktige for å nå FNs tusenårsmål.

Det er en glede å være tilstede her i dag og få lov til å snakke om noen av resultatene som ble oppnådd.

Samspeillet mellom myndigheter og de frivillige organisasjonene er viktig i alle faser i det internasjonale miljøarbeidet. Vi samarbeidet før og under møtet i Nagoya, og jeg ser fram til samarbeid også for oppfølging av vedtakene.

Resultatene fra Nagoya er også til inspirasjon for å lykkes i Cancun. Som FNs generalsekretær også la vekt på, er det nødvendig med pragmatisk samarbeid mellom alle landene for å nå resultater.

Pakkeløsningen i Nagoya

Genressursprotokoll
Strategisk plan – nye mål
Ressursmobilisering

Foto: Earth Negotiations Bulletin

G77 + Kina hadde lagt opp til en pakkeløsning for Nagoya-møtet. De ville ikke godta nye mål for naturmangfold uten at det samtidig ble vedtatt en protokoll for genressurser og et tilfredsstillende resultat for ressursmobilisering.

Det pågikk forhandlinger for alle disse tre temaene parallelt under hele møtet. Da vi i sluttfasen endelig fikk gjennomslag for genressurs-protokollen, ble også de siste avklaringer i målformuleringer i strategisk plan ferdigstilt.

Bildet viser jubel i salen når pakkeløsningen ble vedtatt.

I arbeidet med ressursmobilisering, var resultatene kanskje noe mer vage. Det foreligger en strategi for ressursmobilisering fra forrige partsmøte som skal spesifikt følges opp i kommende periode. De som hadde forventet massive lovnader om nye friske midler til naturmangfold (jf alle lovnadene fra klimamøtet i København), ble nok skuffet. Fram til neste partsmøte i 2012 skal det arbeides systematisk med ressursmobilisering.

Men jeg tror også at dette viser at når vi arbeider med naturmangfold, så er alle land mer i samme båt, vi er alle avhengige av de tjenestene som økosystemene leverer, både lokalt og nasjonalt.

Norge som brobygger i Nagoya

Norge spilte en markant rolle i Nagoya, en rolle vi kan spille fordi vi ikke er med i EU, og vi kan være reelle brobyggere mellom nord og sør i forhandlingene.

Brobyggerrollen var særlig markant i forhandlingene om genressurser, der forhandlingene har vært preget av interessemotsetninger mellom i- og u-land. Her var Norge med som en aktiv og verdsatt brobygger.

Norge har også egeninteresser i arbeidet med genressurser. Vi er et råvareland, og har blant annet store havområder med uante genetiske ressurser.

Miljø- og utviklingsminister Erik Solheim hadde, sammen med EUs miljøkommissær og miljøvernministrene fra Brasil og Namibia, en ledende rolle under sluttforhandlingene av avtalen om genressurser som tilrettelegger for de uformelle ministerkonsultasjonene. Den veiledning og politiske føringen som kom fra ministerne, bidro til at konsensus kunne nås.

Nagoyaprotokollen

4

Foto: Inger Holten

Om tilgang til genressurser og en rettferdig fordeling av fordeler ved bruk av genressursene

18 år etter konvensjonen om biologisk mangfold ble vedtatt på Rio-konferansen i 1992, vedtok partsmøtet i Nagoya en rettslig bindende protokoll om tilgang til genressurser og en rettferdig fordeling av fordeler ved bruk av disse genressursene. Det har tatt seks år å forhandle fram denne protokollen.

Forhandlingene har gått under navnet ABS-forhandlingene: "access and benefit sharing".

Resultatet er en seier for utviklingslandene, som lenge har arbeidet for å operasjonalisere konvensjonens tredje målsetning om rettferdig fordeling. Denne pilaren, som har vært den svakeste delen av konvensjonen av biologisk mangfold, vil nå bli vesentlig styrket.

Avtalen bygger på likebehandlingen mellom i- og u-land og vissheten om at alle stater både kan være leverandører og brukere av genressurser, selv om forhandlingene var preget av i hvilken grad de ulike statene ser på seg selv som hovedsakelig det ene eller andre

Hoodia

5

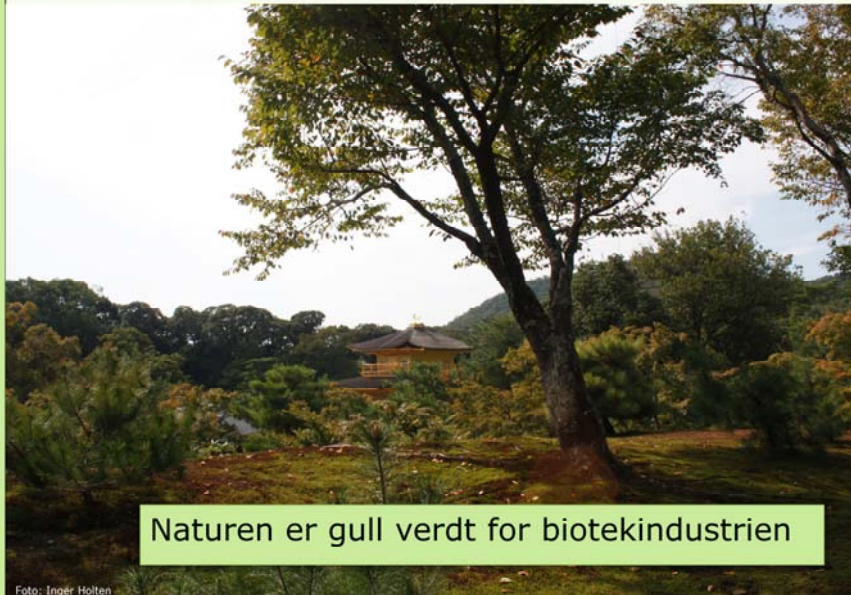
Foto: Wikipedia

Genressurser og tradisjonell kunnskap er råvarer for utviklingen av en rekke produkter innen f.eks næringsmiddelindustri, kosmetikk, prosessindustri og medisin.

I utallige generasjoner har San-folket i det Sørlege Afrika, visst at kaktusen Hoodia hemmer tørst- og sultfølelsen. Planten Hoodia og kunnskapen om den, dannet grunnlaget for at et stort multinasjonal selskap utviklet et patentert slankemiddel. Etter en lang kamp, får San-folket seks prosent av salgsinntektene.

Soppen på Hardangervidda er et annet eksempel på verdien av genressurser. Et stoff fra en norsk sopp som ble funnet på Hardangervidda i 1970, ble analysert av sveitsiske forskere. Det viste seg at stoffet kan dempe immunforsvaret hos mennesker. Dette brukes i dag for eksempel ved organdonasjon for å unngå frastøting av nye organer.

Verdiskapning fra genressurser

Genetiske ressurser utnyttes i større og større grad. Det skapes store inntekter fra naturen og kunnskap om den.

Protokollen bygger på at bevissthet om den økonomiske verdien av økosystemer og naturmangfold, og en rettferdig fordeling av godene ved utnyttelsen med dem som forvalter naturmangfoldet, skaper viktige insentiver for bevaring og bærekraftig bruk.

Protokollen bygger også på at erfaringskunnskap knyttet til genressurser er en ressurs, og at urfolk og lokalsamfunns tradisjonelle kunnskap knyttet til genressurser også har krav på beskyttelse.

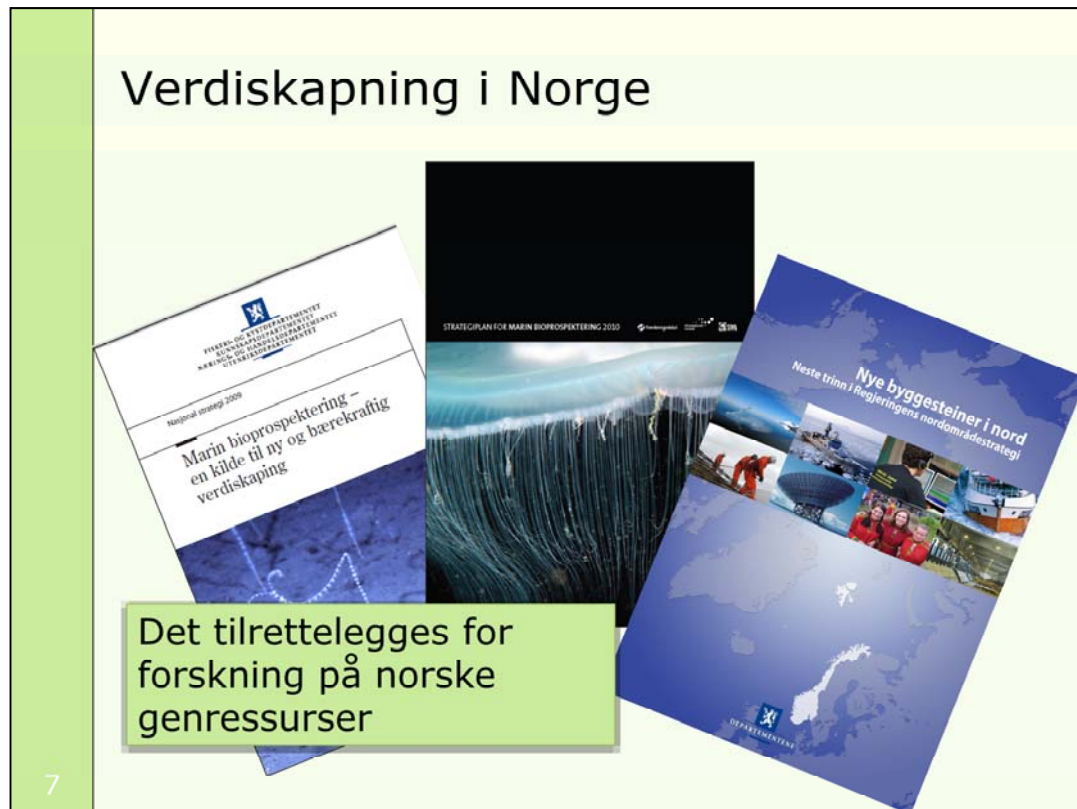
Det meste av verdens genressurser fins i utviklingsland. Teknologien for å utvikle denne industrielt, fins imidlertid i i-land. Inntektene havner i i-land og i vestlige selskaper, mens det har vært svært vanskelig for leverandører av genressurser å få opplysninger om bruk av genressursene i utlandet og håndheve sine rettigheter.

Protokollen søker å avhjelpe dette ved å sette krav til tiltak som vil bedre etterlevelsen av reglene om uttak i brukerland. Samtidig settes visse minstestandarder for reglene om tilgang til genressurser. Både de land som i hovedsak er leverandører av genressurser, og de land som hovedsakelig bruker andres genressurser, har et incitament til å bli part i avtalen.

Protokollen krever blant annet at statene skal treffe tiltak i samsvar med nasjonal lovgivning for å sikre at tilgang til den tradisjonelle kunnskapen skjer med samtykke fra urfolket eller lokalsamfunnet.

Kvinnens rolle fremheves i protokollen.

Verdiskapning i Norge

Det ligger store muligheter for verdiskapning og inntekter fra genressurser, også for Norge.

Regjeringen vedtok i fjor en strategi om marin bioprospektering. Marin bioprospektering handler om å utforske egenskapene til marine organismer. I de store havområdene som Norge forvalter, er det trolig mer enn 10 000 arter som er lite undersøkt. Det er god grunn til å anta at flere av disse marine organismene har unike egenskaper som kan utnyttes og danne grunnlag for ulike produkter og prosesser innenfor en rekke næringsområder, som blant annet, medisin, prosessindustri, mat, fôr, biobrensel og kosmetikk.

Forskrift om tilgang til land og til havs

Nagoya protokollen danner en ramme for å regulere uttak og bruk av norske genressurser

8

Foto: Inger Holten

Genetisk materiale fra naturen er en felles ressurs som tilhører fellesskapet i Norge og forvaltes av staten. Dette følger av naturmangfoldloven.

Det følger også av loven at utnyttningen av genetisk materiale skal være til mest mulig gagn for miljø og mennesker i både nasjonalt og internasjonalt perspektiv, der det også legges vekt på en hensiktsmessig fordeling av fordelene ved utnytting av genetisk materiale og slik at urfolks og lokalbefolkningers interesser ivaretas.

Fiskeri- og kystdepartementet og Miljøverndepartementet samarbeider om utarbeidelsen av forskrift om tilgang og bruk av norske genressurser. Nagoyaprotokollen vil danne en ramme for å regulere dette i medhold av naturmangfoldloven og havressursloven.

Regler om etterlevelse

Reglene om etterlevelse er vesentlig styrket, i forhold det som følger av konvensjonen av biologisk mangfold. Dette er kjernen i protokollen.

Avtalen medfører krav til

- proporsjonale tiltak for etterlevelse av regler om selve uttaket, og
- krav til å tilrettelegge for at avtalevilkår om bruk av genressursene kan forfølges for domstolene.

Det skal innføres minst et relevant sjekkpunkt som skal innhente informasjon og videreformidle dette bl.a. til den staten genressursene er hentet fra. Patentkontoret er et mulig sjekkpunkt.

Protokollen gir landet genressursene er hentet fra en mulighet til å få informasjon om bruk av genressurser.

Når det gjelder etterlevelse, går det norske regelverket allerede lengre enn det som vil følge av protokollen. Og vi har allerede patentstyret som et sjekkpunkt for nasjonale patentsøknader.

Protokollen er bare begynnelsen

10

FNs generalsekretær betegner protokollen om genressurser som en historisk avtale. Etter en lang og intens sluttspurt, ble den et kompromiss mellom de ca 180 land som var til stede i Nagoya.

Protokollen skal åpnes for undertegning i New York 2. februar 2011. Den trer i kraft etter at den er ratifisert av minst 50 parter. Det skal etableres et eget partsmøte for konvensjonen, og den skal gjennomgås etter fire år.

Det at protokollen ble vedtatt løser ikke alle spørsmål. Den innebærer imidlertid et vesentlig steg fremover for å hindre genrøveri og sikre at inntektene ved bruk av genressurser tilfaller det landet de er hentet fra. Dette er spesielt viktig for utviklingsland, som har det meste av verdens genressurser. Utviklingslandene var i hovedsak også fornøyde med balansen i avtalen, selv om de i likhet med Norge gjerne hadde sett sterke forpliktelser.

Fra norsk side kan man i all hovedsak være godt fornøyd med sluttresultatet. Protokollen vil antagelig ikke føre til behov for endring av naturmangfoldloven. Det vil imidlertid bli tatt høyde for innholdet i utarbeidelsen av forskrifter til naturmangfoldloven og havressursloven.

Avtalen viser at multilaterale forhandlinger i FN-regi fortsatt kan være i stand til å skape globale løsninger for miljøet.

Strategisk plan og mål for 2011 - 2020

Effektiv og umiddelbar handling for å stanse tap av naturmangfold for å sikre at økosystemene i 2020 er velfungerende og leverer nødvendige økosystemtjenester for folk

11

Fotos: MAREANO

En ny strategisk plan fra Nagoya vil erstatte det gjeldende 2010-målet for naturmangfold. 2010-målet ble vedtatt i 2003 under konvensjonen for biologisk mangfold. Landene under konvensjonen vedtok at tapsraten for biologisk mangfold skulle vesentlig reduseres innen 2010. Norge og EU gikk lenger og vedtok at **tapet av biologisk mangfold skulle stanses innen 2010**.

Den strategiske planen fra Nagoya har ett hovedmål og 20 undermål.

Kortformen av hovedmålet for perioden 2011 – 2020, er:

Effektiv og umiddelbar handling for å stanse tap av naturmangfold for å sikre at økosystemene i 2020 er velfungerende og leverer nødvendige økosystemtjenester for folk.

Fokuset på velfungerende og robuste økosystemer senest innen 2020 er bra, og vi klarte å beholde formuleringen om å stanse tap av naturmangfold.

De 20 undermålene gir en klar retning for arbeidet med å nå hovedmålet.

Fra norsk side arbeidet vi for smarte mål: strategiske, målbare, ambisiøse og tidfestede.

Vi ønsket også mål som det ville være enkelt å kommunisere naturmangfold med.

Alt i alt fikk vi etter lange forhandlinger, et godt sett med mål, og de er et kompromiss mellom ca 180 land.

Hva må til for å stanse tapet av naturmangfold

Flere må få vite hva naturmangfold er
Naturmangfold må integreres i
nasjonalregnskaper
Miljøskadelige subsidier må fjernes

12

Foto: Tone Solhaug

De 20 undermålene er inndelt i flere grupper. I en gruppe som adresserer underliggende årsaker til tap av naturmangfold, og hva som må til for å stanse tapet, vises det til behovet for å styrke bevisstheten og kunnskapen om hva naturmangfold er, og hvordan vi kan bruke det bærekraftig.

En undersøkelse foretatt i Europa viste at mange hadde hørt om "biodiversity", men flere trodde det var et vaskemiddel. Dette eksempelet viser at vi fortsatt har en jobb å gjøre med **å få flere til å vite hva naturmangfold er**.

Et annet mål omhandler integrering av naturmangfold i samfunnet gjennom synliggjøring og bevisstgjøring av verdien av naturkapitalen.

Dette målet er også en oppfølging av en av anbefalingene fra rapporten om økonomien til økosystemer og naturmangfold, ledet av Pavan Sukhdev ("The Economics of Ecosystems and Biodiversity").

Verdensbanken starter nå opp et prosjekt for å **få naturmangfold inn i nasjonalregnskap**. Norge er en av donorene til dette prosjektet. Gjennom dette arbeidet, vil naturmangfoldet synliggjøres i det som er finansdepartementenes ansvarsområder. Verdien av naturmangfoldet skal synliggjøres, og det bør bidra til å redusere rovdrift på biologiske ressurser.

Målet om å **fjerne miljøskadelige subsidier** er viktig, og vi vet at dette er vanskelig nasjonalt. Det legges også vekt på utvikling av positive virkemidler for bevaring og bærekraftig bruk av naturmangfold.

Redusere direkte press – og bærekraftig bruk

Tapsraten av naturlige habitater, inkl. skog, er minst halvert, og hvor mulig brakt ned til null.

Mål om å sikre bærekraftig bruk

Mål om bærekraftig høsting av marine bestander

Innen 2020 er fremmede arter og deres spredningsveier identifisert og prioritert, prioritetsarter er kontrollert eller utslettet, og nødvendige tiltak er på plass

13

Foto: S. Fredriksen, NIVA

Vi må intensivere arbeidet med å redusere presset på naturmangfoldet, og vi må sikre bærekraftig bruk.

I Nagoya var Norge aktive for å holde et fokus på skog i målet om å redusere habitatødeleggelsen. I fulltekst lyder målet:

Innen 2020 er tapsraten av alle naturlige habitater, inkludert skog, minst halvert og hvor mulig brakt ned til null, og degradering og fragmentering er betydelig redusert.

Arbeidet med å sikre bærekraftig jordbruk, skogbruk og akvakultur må videreføres, og vi lyktes med å få et mål som spesifikt adresserer marine ressurser.

For å nå dette målet må vi samarbeide med fiskerisektoren. Utstrakt samarbeid med andre prosesser og avtaler er en basis for arbeidet i konvensjonen om biologisk mangfold. En av målsetningene til konvensjonen er bærekraftig bruk, og da må vi samarbeide med de sektorene som har hovedansvar for dette.

Arbeidet mot fremmede arter er fortsatt sterkt prioritert under konvensjonen. I tillegg til målformuleringen i strategisk plan, ble fremmede arter adressert for eksempel i vedtak om naturmangfold og klima og om biodrivstoff. Konvensjonen anbefaler å bruke stedeegne arter.

Sikre økosystemer og arter

Nye mål for områdevern (17% for land og ferskvann og 10% for marine og kystområder)

Hindre utryddelse av kjente truede arter og forbedre deres bevaringsstatus innen 2020

Innen 2020 forsterke viktigheten av robuste økosystemer, inkl. restaurering av minst 15 % av degraderte økosystemer

14

Foto: Tone Solhaug

Når det gjelder nye mål for områdevern, ble resultatet et kompromiss. 17% vern av landområder, inkludert ferskvann er et kompromiss mellom 15% og 20%. Kina m.fl. utviklingsland gikk i mot 20 %, som Norge og EU arbeidet for.

Dette målet er realistisk både i Norge og globalt. Utfordringen er å sikre *effektiv* beskyttelse, og at det er *representative områder* som velges ut.

For marine områder er utfordringen større, for der har vi kommet kortere i Norge. I Norge har vi vernet i underkant av 4% marine områder (inkludert vernesonen rundt Svalbard).

I tillegg til å hindre tap av kjente truede arter, skal vi arbeide for å forbedre bevaringsstatusen til utsatte arter innen 2020.

Videre har vi et mål som skal sikre koblingen mellom naturmangfold og klima; å forsterke viktigheten av robuste økosystemer og at naturmangfoldets bidrag som karbonlager, inkl. restaurering av minst 15 % av ødelagte økosystemer.

Mål koblet til klimautfordringen

Redusere øvrige menneskeskapte påvirkninger i sårbare økosystemer

Styrke økosystemers robusthet

Sikre karbonlagre

15 Foto: Merethe Wagelund

Klimautfordringen er adressert i målene, både i forhold til trusselfaktorer og naturmangfold som en ressurs.

Korallrev er trukket spesielt fram i målformuleringen for mål 10.

Innen 2015, er de mange antropogeniske belastningsfaktorer på korallrev og andre sårbare økosystemer påvirket av klimaendringer eller havforsuring minimert, slik at deres integritet og funksjon er opprettholdt.

Vi vet at en global oppvarming på 2 grader vil føre til at korallrevene ødelegges.

Ved å godta en oppvarming opp til 2 grader, må vi også ta på oss det moralske ansvaret for å løse problemene for de rundt **500 millioner mennesker som er avhengige av tjenestene korallrevene leverer.**

Alle andre menneskeskapte påvirkninger må reduseres for å unngå ekstra stress i spesielt klimasårbare økosystemer

Mål 15 understreker betydningen av naturmangfold i forhold til klimaendringer, både i klimatilpasning og som karbonlagre.

Innen 2020, har viktigheten av robuste økosystemer og bidraget fra biologisk mangfold som karbonlager blitt forsterket, gjennom bevaring og restaurering, inkludert restaurering av minst 15 prosent av degraderte økosystemer, og dermed bidra til tilpasning og bekjempelse av klimaendringer og bekjempelse av forørkning.

Styrke verdiene av naturmangfold og økosystemtjenster

Sikring av økosystemtjenester, med vann nevnt spesielt

Integrering av ur- og lokalfolks hensyn i hele konvensjonen

16

Foto: Kristin T. Teien

Vi må begynne å arbeide mer spesifikt med å sikre de livsnødvendige økosystemtjenestene. Norge, sammen med Afrika, var pådrivere for at vann skulle nevnes særskilt i dette målet.

Innen 2020, er økosystemer som gir nødvendige tjenester, inkludert tjenester knyttet til vann, og som bidrar til helse, levekår og velferd, restaurert og ivaretatt, der det særlig tas hensyn til kvinners, urfolks og lokalsamfunns behov.

Rent drikkevann er en kritisk ressurs mange steder i verden, og vil bli det i enda større grad framover. Ekspertene spår at noen av de største konfliktene i verden vil komme til å handle om tilgangen til drikkevann, ikke minst som følge av klimaendringer.

Skog er viktigere som vannreservoar enn som tømmerprodusent. Vann fra skogen er verdt 100 ganger mer enn tømmeret.

De fleste steder blir vann sett på som en gratis ressurs. Men mange byer i verden betaler for bevaring av intakte nedbørsfelt for å sikre drikkevannsforsyning til sin befolkning. I Kirgisistan betaler landsbyer for vedlikehold av skog og vannressursene til skogeiere lenger opp langs elvene.

Aktiv involvering av urfolk og lokalsamfunn er sentralt i konvensjonen om biologisk mangfold.

Oppfølging av strategisk plan

Den strategiske planen vil være et rammeverk for den neste 10-årsperioden.

Målene som ble vedtatt i Nagoya er globale mål, og den nasjonale tolkningen og oppfølgingen er basis for om hovedmålet nås.

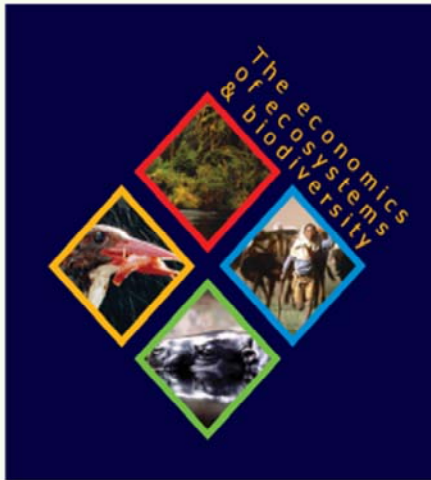
Til neste partsmøte skal alle partene vurdere målene, og melde fra om sin vurdering og oppfølging for å nå dem. Det er lagt opp til at denne vurderingen skal ses i sammenheng med revidering eller utvikling av nasjonale strategier og handlingsplaner for naturmangfold. Norges strategi og handlingsplan er primært stortingsmelding nr. 42 om biologisk mangfold – sektoransvar og samordning, fra 2000.

Vi har ennå ikke tatt stilling til hvordan vi skal revidere vår nasjonale plan.

Det er nødvendig med videreutvikling av indikatorer for naturmangfoldet. På det globale nivået vil vi bygge på eksisterende arbeid. På nasjonalt nivå har vi lagt mye ressurser i utviklingen av en naturindeks, men vi må også levere informasjon som er sammenliknbar med andre land for å gi måloppnåelse for den strategiske planen.

En forutsetning for å lykkes med internasjonalt naturmangfoldarbeid, er samarbeid med andre prosesser. Norge var aktiv i å legge inn invitasjoner til arbeidet med FNs tusenårsmål for planen. Vi må også utvikle milepæler som passer inn i andre prosessers tidsløp, for eksempel i forhold til bærekraftig bruk.

The Economics of Ecosystems and Biodiversity (TEEB)

www.teebweb.org

Den mest omfattende økonomiske studien av økosystemer og naturmangfold

Pavan Sukhdev

18

Rapporten "The Economics of Ecosystems and Biodiversity" (TEEB), er naturmangfoldets svar på Stern-rapporten om klima og økonomi.

Den er den mest omfattende økonomiske studien av økosystemer og naturmangfold og et nytt verktøy som bidrar til å økonomisk verdsette økosystemtjenester. Norge støtter studien sammen med FN (UNEPs miljøprogrammet), Europakommisjonen, Tyskland og Storbritannia.

Rapporten bygger på en lang rekke enkeltrapper og involverer nesten 500 forskere. Ekspertene innen naturfag og økonomi har bidratt, og arbeidet er ledet av økonomen Pavan Sukhdev, som er tidligere leder for Deutsche Bank i India.

Rapporten slår fast at prisen for å fortsette utryddelsen av naturmangfoldet vil bli formidabel. Synliggjøring av verdiene i økosystemer og naturmangfold er en grunnstein i dette prosjektet. Resultatene og anbefalingene fra denne studien ble godt utnyttet i Nagoya.

Fra Norsk side planlegger vi også en nasjonal oppfølging av dette arbeidet. I Nagoya annonserte flere land at de vil utarbeide nasjonale TEEB-studier (Japan, India, Brasil, Tyskland, UK), og flere u-land har etterlyst støtte til det samme.

Naturmangfold og klima

Klima som trussel mot mangfoldet
Natur som ressurs i klimatilpasning
Natur som ressurs for karbonbinding, REDD+
Muligheter for samarbeid mellom konvensjonene

19

Foto: Tone Solhaug

I Nagoya ble det fattet et omfattende vedtak om naturmangfold og klima. Det blir mer og mer innlysende hvordan arbeidet med klimaendringer under klimakonvensjonen henger sammen med god forvaltning av natur og dermed konvensjonen om biologisk mangfold. Jeg vil trekke fram et par punkter som er av særlig interesse i oppløpet mot Cancun.

Det ble fattet vedtak om å bringe bevaring av naturmangfold og kampen mot klimaendringene tettere sammen. Dette skal gjøres ved å styrke det internasjonale samarbeidet, og ved å stimulere til tettere samarbeid nasjonalt i forhold til oppfølging av vedtak fra både konvensjonen om biologisk mangfold og klimakonvensjonen.

I FNs klimaforhandlinger er betydningen av å stanse avskogningen anerkjent som et så viktig klimatiltak at det forhandles om separat. Disse skogforhandlingene refereres ofte til som forhandlinger om "Reduced Emissions from Deforestation and Forest Degradation", eller REDD+.

Arbeidet med REDD+ er et klart bindeledd mellom de to konvensjonene. Ved å hindre avskoging og skogforringelse i u-land, vil vi også nå mål for naturmangfoldet.

Konkret i forhold til arbeidet med REDD+ ble det fattet vedtak om

- Rådgiving til utvikling av biomangfold "safeguards" for arbeid under FNs klimakonvensjon. Dette må gjøres uten å forskuttere utfallet om REDD+ under klimaforhandlingene.
- Identifisering av mulige indikatorer for å måle bidrag av REDD+ til formålet av konvensjonen om biologisk mangfold.
- Avholding av ekspertmøte i samarbeid med klimakonvensjonen (avhengig av ekstra finansielle ressurser)
- Relevant arbeid i arbeidsprogram om skog i forhold til bl.a. overvåkning, informasjonsutveksling.

Forventninger til REDD+ i Cancun

Vi ønsker en beslutning i Cancun om REDD+

20

Foto: Tone Solhøy

Det er viktig å få på plass en god beslutning om REDD+ på klimatoppmøtet i Cancun før jul, som sikrer fremgangen i forhandlingene om REDD+ fra København.

Denne bør inneholde:

- omfanget av skogmekanismen ("scope"),
- prinsippet om betaling etter resultat,
- inndeling i faser avhengig av skoglandenes "readiness",
- sikringsmekanismer for bevaring av naturmangfold og naturskog, urfolks rettigheter, full og effektiv deltagelse av alle berørte parter, særlig urfolk og lokalbefolkning, og et robust styresett ("safeguards"),
- godt målings- og overvåkningssystem ("Monitoring, Reporting, Verification", MRV) i alle faser av REDD.

Norske posisjoner i Cancun

Sikring av enighet fra København
Måling, rapportering og sikringsmekanismer
Finansiering
Rammebeslutning er bedre enn ingen beslutning

21

Foto: Regnskogfondet

Norske posisjoner i Cancun:

Sikring av enigheten blant mange land som ble fremforhandlet i København.

Arbeide for at måling og rapportering også omfatter implementeringen av sikringsmekanismer.

Finansieringsløsning som er robust og langsiktig og er en kombinasjon av flere finansieringsløsninger, inkludert markedsløsninger.

Utfordring: Markedsløsningen er omstridt. Kompromiss kan være beslutningstekst som utsetter spørsmålet om finansieringsmåten.

Viktig å få på plass en rammebeslutning om REDD+ i Cancun, som sikrer bl.a. bevaring av naturmangfold.

Viktig å ta det første steget.

Detaljene bl.a. med hensyn til å utvikle rapporteringssystem for måling av karbon og indikatorer for naturmangfold, kan utvikles etter Cancun.

En solid rammebeslutning på REDD+ er bedre enn ingen beslutning.

Oppfordring fra Ban Ki-moon

The landmark treaty was a positive step in efforts to achieve the Millennium Development Goals, and demonstrated that countries were committed to pragmatic cooperation in meeting the challenges of sustainable development. He also welcomed the adoption of a new 10-year plan by the 193 countries of the Convention that contains achievable targets to reduce the loss of biodiversity.

22

Foto: Tone Somaug

Resultatene fra Nagoya må inspirere til gode resultater også i Cancun.

Takk for oppmerksomheten!

23

Foto: Ingrid Holten